

**VESTPEK I KOMONVELT BANKA UVELI OBAVEZNU IMUNIZACIJU ZAPOSLENIH**

# Bez vakcine nema posla

■ **Uslov postavljen za čak 76.000 radnika, mada je većina njih već primila barem jednu dozu**

Dve od četiri najveće australijske banke, Vestpek i Komonvelt, uključile su se ovog četvrtka u nit velikih poslodavaca koji su za svoje zaposlene uveli obaveznu vakcinaciju. Svi radnici ove dve velike banke, njih oko 76.000, moraće da zavrnu rukave i da prime dve doze vakcine protiv kovida kako bi mogli da nastave da rade.

Rukovodstvo Vestpeka je odlučilo da njihovi zaposleni u Novom Južnom Velsu, Viktoriji i ACT moraju da se imunizuju do 1. decembra, a u ostalim jurisdikcijama do 1. februara 2022. godine. Kako su saopštili iz ove banke, odluka je doneta "u interesu zdravlja i bezbednosti i osoblja i klijenata".

- Kao kompanija sa velikim brojem zaposlenih, za nas je važno da stvorimo najbezbednije moguće okruženje u našim poslovnicama - izjavio je izvršni direktor Vestpeka Peter King.

Prema podacima ove banke, obavezna imunizacija neće pogoditi veliki broj radnika. Naime, 91 odsto radnika ili je već vakcinisano ili namerava da to uskoro uradi, dok je samo četiri procenta



## Pravne dileme

Preostale dve velike banke u Australiji, NAB i ANZ, za sada još nisu donele zvaničnu politiku o obaveznoj vakcinaciji.

Celnici ovih banaka očigledno i dalje ispituju pravni teren po ovom pitanju, pošto bi generalno velike banke mogle da traže obaveznu vakcinaciju, ali postoji problem u vezi sa radnim mestima u okviru banke, u zavisnosti od toga da li zaposleni rade u direktnom kontaktu sa klijentima ili ne, kaže dr Đuzepe Kabaretre, viši predavač Poslovног prava na Univerzitetu u Sidneju.

Naime, ukoliko neko radi na poziciji koja ne zahteva kontakt sa javnošću, možda bi mogao da postoji pravni osnov da se traži izuzeće od obvezne imunizacije.

zaposlenih neodlučno. Ostatak od pet odsto, po svemu sudeći, protivi se vakcinaciji protiv kovida.

Vestpek navodi i podatak da je samo u Novom Južnom Velsu od izbjeganja junskog talasa epidemije u Novom Južnom Velsu čak 3.800 zaposlenih moralno u izolaciju, a da je 280 filijala Vestpeka

moralno da se zatvori na određeno vreme, što je u velikoj meri uticalo na ukupno poslovanje.

Ova banka je počela konsultacije sa zaposlenima, tokom kojih će biti rešeni slučajevi onih radnika koji dobiju izuzeće da ne mogu da se vakcinišu.

Razgovori sa zaposlenima počeli su i u Komonvelt banci, koja će posle toga objaviti svoju tačnu strategiju. CBA je pretvodno uvela obavezne antigenske testove na kovid za sve svoje radnike.

Ono što je poznato jeste da će Komonvelt banka od 26. novembra zahtevati da svi zaposleni u Viktoriji budu vakcinisani, dok će za osoblje u Novom Južnom Velsu i ACT taj tok biti 1. decembar. U ostalim državama i teritorijama, imunizacija je obavezna od februara 2022. E. V.



**milan**



PIŠE: Milan VLAŠIĆ

**GENETSKO NASLEDE**

# Ko smo mi i kuda idemo

**K**ako godine idu, sve češće se zapitamo ko smo mi, odakle dolazimo i kuda putujemo.

Ne ulazeći u bilo čije verovanje jer, šta god neko mislio, u pravu je! Sve je individualno i značajno, zavisi od onoga kako razmišljamo i kako gledamo na svet.

Ipak, ovde ćemo bliže pogledati koliko različitih ljudi kroz prethodnih, na primer, 12 generacija, nosimo u sebi. Koliko genetskog nasleđa je utkano u nama, koliko junaka, a možda i onih drugih.

## Nazivi za 12 predaka

Zašto baš 12 generacija? Pa zato što u srpskom jeziku imamo poznate nazive za 12 kolena i po muškoj i po ženskoj liniji. Ima, po nekim navodim i više, ali 13. generacija ima pričično sporan naziv (kurajber i kurajberka), koji se u svakodnevnom govoru odnosi na nekoga ko se pretvara da sve zna, a zapravo nema pojma.

U tom smislu, idemo samo do 12. kolena unazad. Dakle, prvi red su otac i majka, potom deda i baka, treći je pradeda i prababa, potom čukundeda i čukunbabka, peti red su nabrdeda i nabrbaba, zatim idu kurđel i kurđela, sedmi askurđel i askurđela, osmi su kurđun i kurđuna, deveti kurlebalo i kurlebla, deseti sukurdol i sukurdola, 11. generacija su sudepač i sudepača i dva naesta je pardupan i pardupana.

Kada ih sve pobrojimo, dolazimo do podatka da je u svakome od nas, verovali ili ne, genetski na neki način urezano 4.096 ljudi (možda i dvostruko više ako ih sve još i zbrojimo, što bi matematički bilo preciznije, ali da ne komplikujemo).

Računica je jednostavna, za svaku prethodnu generaciju je potrebno da udvostručimo broj. Dvoje roditelja, četvoro baba i deda, osmoro prababa i pradeda, 16 čukundeda i čukunbabba i tako do 12 generacije unazad. Dolazimo, dakle, do vremena Dušanovog carstva, koje je osnovano 1346. godine, a možda, ukoliko su nam preci bili dugovečniji, i do 1217. godine kada je Stefan Nemanjić postao prvi srpski kralj.

## Brojne generacije

Kada bismo nastavili istom logikom i matematikom do vremena Isusa Hrista, dakle nekih 2000. godina unazad, došli bismo do zaključka da

u sebi nosimo gene prethodnih 32 ili 33 generacije, a to znači da je u nastajanju svakoga od nas na neki način učestvovalo oko 8 milijardi ljudi, više nego sada svet ima ukupno stanovnika.

Odve želim da zaključim da svi moramo da budemo oprezni kada donosimo važne odluke koje mogu da utiču na generacije koje dolaze.

## Suzuki sve zna!

Kada smo već kod istorije i novih znanja, da se ovde podsetimo jedne anedote.

Prvi dan u jednoj srednjoj školi u Americi učiteljica predstavlja razrednu novog učenika Akira Suzukija iz Japana. Počinje redovan čas i učiteljica ispituje:

- Sada ćemo da vidimo koliko poznajete američku istoriju. Ko je rekao: "Sloboda ili smrt!"

Odjednom tišina, jedino Suzuki digne ruku.

- Patrik Henri, 23. marta 1775. godine u Virdžiniji - reče momak.

- Vrlo dobro, Suzuki - pohvali ga učiteljica. - A ko je rekao: "Država je narod, i kao takva ne sme nikada umrijeti."

Opet muk, jedino Suzuki diže ruku.

- Abraham Lincoln, 1863. godine u Vašingtonu.

Učiteljica pohvali Suzukija i prekorci ostale učenike rečima:

- Sram da vas bude, vidite, Suzuki je Japanac, a poznaje američku istoriju bolje od vas.

Na to neko iz zadnje klupe tiho reče: "Terajte se, odvratni Japanci!"

- Ko je to rekao? - upita besno učiteljica. Suzuki digne ruku i reče:

- Admiral Viljem Helsej, 1942. godine u Guadalkalalu, kao i Li Lakokoa 1982. na skupštini akcionara Krajse ra u Detroitu.

Razred u tišini, dok jedan učenik reče: "Suzuki je đubre."

- Ko je to rekao? Ko je to rekao? - prodere se učiteljica.

Suzuki hladno ustane i odgovori:

- Valentino Rosi u Rio de Zaneriju, na velikoj nagradi Brazila 2002.

Učiteljica pada u nesvest, a u tom trenutku u učionici ulazi direktor škole i kaže:

- Dođavola, ovakav haos nikada dosad nisam video?!

Suzuki ustane i uzviknu:

- Naš predsednik ministru finansija prilikom predstavljanja državnog budžeta prošle godine.